

וישחוט מבעי ליה לתנא לומר, [ראה הערה (289)].

תרגמא עולא למשנתנו: במתנות של שיער ושל פר שבהיכל, ובהם הקדים מתן דם שיער למתן דם הפר, אבל השעיר נשחט אחר המתנות שלפני ולפנים.

וכן אמר רב אפס: במתנות שבהיכל. (290)

שנינו במשנה: אם עד שלא גמר את המתנות שבפנים נשפך הדם, יביא דם אחר ויחזור

אמר עולא: שיער ששחטו קודם מתן דמו של פר לפני ולפנים, לא עשה ולא כלום, שהרי שחיטת השעיר שנויה אחר מתן דמו של פר לפני ולפנים, והרי היא מעכבתו. (288)

תנן במשנתנו: הקדים דם השעיר לדם הפר. וקא סלקא דעתיה דהגמרא לפרש: הקדים מתנות השעיר לפני ולפנים למתנות דם הפר — יחזור ויזה מדם השעיר אחר דם הפר.

ואם איתא לדברי עולא, הרי כיון ששחט את השעיר קודם שהזה מדם הפר, יחזור

דם אחר" ויחזור ויזה, כמו שאמר בסיפא; על כרחך יחזור ויזה מאותו דם קאמר, ואין צריך שחיטה.

אבל הריטב"א כתב: "סידרא דלישנא דפירכא דלעיל נקטינן, והכי בעי למימר: ואם איתא, למה לי למיפסל מפני שהקדים השעיר בהזאות, אפילו עשאן כסדר לא עשה כלום, כיון ששחט השעיר קודם מתן דמו של פר, והוא צריך לחזור ולשחוט".

ב. הקשה הרש"ש: וליטעמך נמי, והרי למצוה ודאי צריך לאחר שחיטת השעיר, ואם כן לכתחילה למה לא ישחוט?! והוסיף, וכי אטו גרע מהא דמנחות סד א: היו לפניו שתי חטאות [של ציבור בשבת] אחת שמינה ואחת כחושה, שחט שמינה ואחר כך שחט כחושה חייב [משום שבת], שחט כחושה ואחר כך שמינה פטור, ולא עוד אלא שאומרים לו [אחר ששחט את הכחושה] הבא שמינה לכתחילה ושחוט; וכתב: דאין הכי נמי הוה מצי למימר וליטעמך.

וקושייתו תלוייה במה שנתבאר בתחילת הסוגיא בשם החזון איש, אם שייך לפרש משנתנו דלכתחילה קאמר.

290. הסוגיא נתבארה על פי רש"י לפי הסכמת האבני נזר סימן תנז בשיטתו; וכפשוטו

שלפני ולפנים, אבל אם נשפך הדם אחריו [בהמשך המשנה "וכן בהיכל וכן במזבח הזהב"], הואיל ואין שחיטה זו אלא לגמור את ההזאות, ואילו ההזאות שלפני ולפנים עלו, אין צריך לחזור ולהקטיר.

288. צריך ביאור מאי קא משמע לן, ולמה לא יעכב מתן הדם שהיא עבודת פנים את השחיטה!?

וב"חונן דעה" עמוד שסו ביאר, דלא נימא שחיטה לאו עבודה היא [ראה לעיל מב א], ואינה נפסלת כשעשאה שלא על הסדר, [וראה מה שכתב בגבורת ארי בענין זה בארוכה, ובאבני נזר שם אות ה], וקא משמע לן שעבודה היא ופסולה בזר, ראה שם.

ואמנם, אם שחט את השעיר קודם מתן הדם הרי קיבל את דמו, וקבלה ודאי עבודה היא.

וראה לשון הריטב"א לעיל נו א ד"ה נתערבו: איכא מאן דאמר לקמן בפרקין שיער ששחטו קודם מתן של פר לא עשה ולא כלום; וראה שם מה שתמה על רש"י דשם.

289. א. ביאר הב"ח: כאן לא משני בשחיטה לא קמיירי כדלעיל בקטורת, דמדמשנה הלשון ואמר: יחזור ויזה מדם השעיר ולא אמר: "יביא